

Ο „ ΤΡΙΤΟΣ "

Ἡ ὑπερέτρια Ἄννα, λέει, ὡ συγγραφεὺς πῶς εἶνε τρελλή. Μὰ γοῦ ποῦ εἶδα τὸ δράμα παιζόμενον στὴ Νέα Σκηνα, κατάλαβα πῶς ἀπ' ὄλους τοὺς ἄλλους πιδ γνωστικῶς εἶτανε αὐτὴ ἡ Τρελλή.

Καὶ πῶς : δὲν εἶνε πιδ τρελλή τάχατι ἡ κληρία ! ποῦ ἔφησα τῇ τρελλῇ ὑπερέτρια νὰ τῆς ἀρπάξῃ τὸ μυστικὸ : καὶ νὰ μαρτυρήσῃ χωρὶς νὰ θέλῃ εἰς τὴ θεὰ τοῦ ἐρωμένου της τὸ μυστικὸ :

Καὶ δὲν εἶνε πιδ κουτὸς ὁ σύζυγος ποῦ κἀθεταὶ τὴν ὥρα νὰ συζητῇ περὶ καθηκόντων καὶ λύσεων, καὶ λέει χωρὶς ἀκόμα νὰ τὸ ξέρῃ, ὅτι ἡ γυναῖκα του ἔπρεπε νὰ ταιριάζῃ μὲ τὸν ἐρωμένο της καὶ ὄχι μ' αὐτόν :

Ἐπί τέλους τὸ δίκχο δὲν τὸν πνίγει : πρὶν αὐτοκτονῆτι, τοῦλάχιστον δὲν θέλει νὰ τῆς πῇ ἓνα λόγο, ἓνα παράπονο :

Κι' ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων ἔχει ν' ἀφήσῃ μιὰ παραγγελιά. Ἄλλὰ ξέχασα : τὴν μιλάει μὲ τρόπο ποῦ νὰ δῶνῃ εἰς τοῦθεατὰς νὰ ἐννοήσουν ὅτι αὐτὸ συμβαίνει γιὰ τελευταίη φορά. ἄλλὰ πότε γίνεται τοῦτο : προτοῦ ἀκόμα μιλῆ, ἴσῃ, καὶ βεβαιωθῇ, ἔχει πᾶρει τὴν ἀπόφασί του μ' ἓνα μόνον λόγο της τρελλῆς ὑπερέτριας, ὅτι : ὁ κύριος Κρίτων ἄφρησε τὰ γύναια του».

Ἡ ὑπόθεσις κοινή, κοινοτάτη, καὶ πιδ κοινή ἡ διεξαγωγή αὐτῆς. Καὶ ὀλίγο ἀπίθανος. Κάθε ἄλλος θάκανε μερικές δοκιμὲς λόγου χάριν : θὰ ἐπιχειροῦσε νὰ τὴν γρατρέψῃ, θὰ εἶτανε καὶ μηχανικὴ καὶ πιδ πρακτικὴ ! Καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕξη μῆνας καὶ αὐτὴ θὰ εἴτανε γιατρεμένη, αὐτὸς ἥτοχος καὶ μετὶ πιδ ἡτύχοι. Ἄν ἐβεβαιώοντο ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐλευθῆς ἡ τιμὴ του δὲν εἶχε τίποτε νὰ φοβηθῇ ὅπως καὶ τὸ δράμα τὸ θέλει.

Ἄλλως τε ἡδύνατο νὰ εἶνε ἡ γυναῖκα κατ' ἀντίθεσιν μὲ τὸν ἄνδρα φύση κακῆ, καὶ τότε πάλιν δὲν θὰ δικαιολογεῖτο ἡ θυσία ! Ἰατί : ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα, ἀφ' οὗ ἦτο ἡ γυναῖκα εὐγενῆς φύση, ἡδύνατο νὰ σωθῇ καὶ αὐτὴ καὶ ἐκεῖνος καὶ ὁ ἄλλος, χωρὶς νὰ γείνη ζήτημα καὶ δράμα. Ἄν δὲ πάλιν ἐβεβαιώοντο ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶχε γείνη τότε εὐμορροῦσε νὰ τὴν πετάξῃ ἔξω, χωρὶς εἶδ χιδνὶ μὲ τὴν Πλαιο νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὰ ἠθικὰ, κοινωνικὰ καὶ ψυχολογικὰ θέματα...

Ὅπως διεξάγεται τὸ δράμα αὐτὸ καθεαυτὸ φέροι τὴν σφαγίδα τῆς ψευτιάς. Δὲν γίνεται ποτὲ ἓνας τόσον ἡσυχος... ἤρεμος ἀνθρωπῆκος εὐτυχῆς σύζυγος καὶ ἀνύποπτος αἰκογενειόργης νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ μιὰ στιγμὴ εἶσι μ' ἓνα λόγο της ὑπερέτριας καὶ νὰ πᾶρῃ ἀπόφασιν νὰ σκοιωθῇ χωρὶς νὰ πλαιίσῃ χωρὶς νὰ συντρέξουν ἄλλα γεγονότα τεκνῶν ἔχοντα νὰ προδιαθέσουν τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ παρασκευάσουν τὴ λύση. Ἐπρεπε τοῦλάχιστον νὰ παρατεθῇ ἀκόμα μιὰ πράξις μεταξ' τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας.

Οὐδέμις ποιητοτυπία, οὔτε στὴ πλοκή, οὔτε τὴν ἀπόφασιν, οὔτε πρὸς γοργολήονα, οὔτε πρὸς ἰδέας.

Βάλλεν-Σιάϊν